

ŚP. SŁAWOMIR BIEGAŃSKI

Dnia 20 kwietnia 2022 roku po krótkiej i ciężkiej chorobie zmarł we Wrocławiu w wieku 80 lat mgr inż. Sławomir Biegański, znany i ceniony inżynier mostownictwa, doświadczony projektant, wieloletni Kierownik Pracowni Mostów Biura Projektów Kolejowych we Wrocławiu, wieloletni Prezes Biura Projektowo-Konsultingowego BPK Mosty s.c., Człowiek prawy i szlachetny, zawsze pogodny, zawsze życzliwy i pomocny, zawsze potrafiący znaleźć czas dla innych, nasz nieodżałowany Kolega i wspianiał Przyjaciel.

Sławomir Biegański urodził się w Białymstoku dnia 30 października 1941 r. Tam spędził trudne lata wojenne, tam też, po wojnie, uczęszczał do Technikum Budowlanego, które ukończył w 1959 r. zdaniem egzaminu maturalnego. W tym samym roku w październiku podejmuje studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej, które kończy w czerwcu 1964 r. uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa ze specjalnością budowy mostów.

Bezpośrednio po studiach podejmuje pracę w PKP (DOKP Wrocław) na stanowisku inspektora mostowego i inspektora nadzoru inwestorskiego, a od 1968 r. rozpoczyna pracę w Pracowni Mostowej Biura Projektów Kolejowych z siedzibą przy Alei Wiśniowej we Wrocławiu – Pracowni Mostowej skupiającej pod nadzorem jej twórcy i kierownika Jędrzeja Wysokowskiego wybitnych wrocławskich projektantów mostowych: Jana Podemskiego, Eugeniusza Dmochowskiego, Grzegorza Andrulewicz, Józefa Karpa, Longina Staszkieвича, Czesława Klubę i oczywiście Sławomira Biegańskiego.

W Biurze Projektów Kolejowych Sławomir Biegański, zdobywając doświadczenie w pracy projektowej, przechodzi wszystkie szczeble kariery zawodowej, by w końcu w 1984 r. przejąć po Janie Podemskim kierownictwo Pracowni Mostowej, którą kierować będzie do końca działalności biura.

W okresie tym bierze między innymi udział przy opracowaniu projektów dla powstającego Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego, za które prace zostaje nagrodzony Złotą Odznaką Budowniczego Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego. Opracowany wspólnie z Eugeniuszem Dmochowskim i Józefem

Karpem projekt mostu drogowego przez Wisłę w ciągu Trasy Toruńskiej w Warszawie zostaje w 1975 r. uhonorowany przyznaniem II miejsca w konkursie na projekt przeprawy. W 1980 r. projekt bliźniaczego mostu Grunwaldzkiego przez Odrę we Wrocławiu, autorstwa inżynierów Sławomira Biegańskiego i Eugeniusza Dmochowskiego zdobywa I nagrodę zespołową. Za swoje zasługi dla rejonu zostaje również uhonorowany Złotą Odznaką „Zasłużony dla województwa i miasta Wrocławia”.

Jako Projektant realizuje szereg znaczących dokumentacji projektowych m.in. wrocławskich wiaduktów kolejowych nad ul. Powstańców Śl., ul. Bardzką, ul. Racławicką, wiaduktu w Zdżiszowicach, mostów i wiaduktów na linii Opole – Jelcz – Wrocław, pod Jego kierunkiem powstają projekty mostowe w ramach kompleksowych modernizacji elektryfikowanych linii kolejowych Dolnego Śląska.

W latach 1973-1974 kończy we Wrocławiu Studium Podyplomowe w zakresie budownictwa mostowego. W latach 1981-1984 przebywa na kontrakcie w Libii w charakterze Rezydenta Grupy Consultingowej WADeco z Warszawy, nadzorując inwestycje budownictwa kubaturowego i użytkowego. W 1990 r. pracuje na kontrakcie w Niemczech Zachodnich, jako Kierownik Pracowni, opracowującej projekty wykonawcze stalowych konstrukcji przemysłowych.

Kolejny punkt zwrotny kariery zawodowej Sławomira Biegańskiego przypada na lata transformacji ustrojowej, kiedy to w czerwcu 1992 r., w wyniku prywatyzacji Pracowni Mostowej Biura Projektów Kolejowych we Wrocławiu, tworzy wspólnie z Jerzym Brosiem i Romanem Höffnerem (zmarłym dnia 22.03.2021 r.) Biuro Projektowo-Konsultingowe BPK Mosty s.c. Początkowo firma działa w składzie trzech udziałowców, później, w 2008 r., odchodzi z niej Roman Höffner, zakładając własną firmę projektową (wyspecjalizowaną m. in. w nietypowych rozwiązaniach konstrukcji wsporczych sieci trakcyjnej), współpracującą zresztą dalej ściśle z BPK Mosty s.c.

Biuro specjalizuje się w projektowaniu mostów, przy czym, pozostając wierne swoim korzeniom, szczególnie nacisk kładzie na obiekty kolejowe.

W tym okresie działalności Sławomir Biegański wraz z zespołem tworzy wiele udanych i znaczących projektów, w tym m.in. estakady drogowej „Klecińska” w ciągu Obwodnicy Śródmiejskiej we Wrocławiu, wiaduktów drogowych w ciągu ul. Lotniczej we Wrocławiu, drogowych obiektów mostowych przy nowobudowanym stadionie miejskim we Wrocławiu, obiektów mostowych Wschodniej Obwodnicy Wrocławia Bielany

– Łany – Długołęka, mostu Piastowskiego nad rzeką Odrą w Opolu, wiaduktu w ciągu ul. Ozimskiej w Opolu, obiektów mostowych na modernizowanych liniach kolejowych E59 Wrocław - Poznań, E30 Tarnów - Dębica, E75 Sadowne – Czyżew, E30 Kraków Gł. – Rudzice. Jest autorem i współautorem wielu przeglądów specjalnych, orzeczeń i ekspertyz technicznych, bierze czynny udział w badaniach poligonowych próbnymi obciążeniami mostów i wiaduktów kolejowych, w ramach procedur ich przekazania do eksploatacji.

Sławomir Biegański był aktywnym członkiem stowarzyszeń zawodowych, w tym Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji (Rzeczoznawca SITK), Izby Projektowania Budowlanego, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, a przede wszystkim Związku Mostowców RP, w ramach którego pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału Dolnośląskiego, był współautorem szeregu rozwiązań patentowych oraz laureatem konkursów dla projektów m.in. kładek Bielańskiej i Piaskowej we Wrocławiu, czy obwodnicy Wałbrzyska.

Sławomir Biegański był Człowiekiem dobrym, pogodnym, życzliwym i otwartym na innych, potrafiącym zawsze znaleźć dla nich czas, wsłuchać się w ich potrzeby i jeśli widział, że może to być konieczne, samorzutnie oferować im pomoc, czasami wręcz wymuszając jej przyjęcie. Był również wzorem pracodawcy: sprawiedliwym, potrafiącym stworzyć w firmie prawdziwie rodzinną i przyjacielską atmosferę, starającym się oferować, zwłaszcza młodym, stawiającym pierwsze kroki w projektowaniu i zdobywającym dopiero doświadczenie zawodowe pracownikom, warunki do rozwoju i uzyskania uprawnień budowlanych. Umiał przy tym, gdy zaszła taka potrzeba pomóc lub wytłumaczyć bardziej złożone problemy.

Jego pasją były podróże i zwiedzanie świata. Praktycznie wszystkie okresy urlopowe i wolne od pracy chwile przeznaczal na realizację tej wspianiałej pasji. Drugim zajęciem, które uwielbiał, któremu poświęcał sporo czasu i dzięki któremu mógł prawie do końca – pomimo dość zaawansowanego wieku – cieszyć się dobrym zdrowiem, była aktywność fizyczna, na którym to polu mógł zawstydzić niejedną, dużo młodszą osobę. Do końca, do ostatnich dni pozostawał też aktywny zawodowo. Odszedł w wieku 80 lat pozostawiając pograżoną w smutku Rodzinę oraz liczne grono przyjaciół i współpracowników. Spoczął na cmentarzu parafialnym Św. Rodziny przy ul. Smętnej na wrocławskim Sępólnie.

**Żegnaj Sławku,
będzie nam Ciebie bardzo brakowało!**

